

personlig Umyndiggørelse med, naar vedkommende var formueretlig umyndiggjort, men det turde Kommissionen end ikke gøre. At Danmark nu pludselig ved en Lovgivning, som skal gennem Rigsdagen i Huj og Hast, skal gaa langt videre, end Kommissionen den Gang gik og langt videre, end de mest vidtgaaende i Kommissionen den Gang gik, forekommer mig ikke rigtig. Jeg maa anbefale, at man ikke gaar videre end nødvendigt, og det mener jeg man opnaar bedst ved at vedtage Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 3, thi saa bliver det en Overgang til den nye Straffelov. Og hvis man ikke gør det, bør man i alt Fald kun give Loven for en begrænset Tid, saaledes at Spørgsmaalet bliver taget op igen. Ellers er jeg bange for, at Rigsdagen kommer ind paa noget, den senere vil fortryde.

Johannes Lou: Jeg skal villigt understrege, at ved Bedømmelsen af hele dette Spørgsmaal har det været uendelig svært at træffe en endelig Afgørelse; men naar jeg dog har sluttet mig til Flertallets og gaaet imod Mindretallets Indstilling i denne Sag, beror det paa, som det ærede Medlem Hr. Rytter saa skarpt understregede, at Barnet skal være voldtaget først, inden man kan sætte Personen fast, og paa dette Grundlag har jeg ikke paa nogen Maade turdet knytte min Stilling til Mindretallets.

Med Hensyn til selve Tilfældet Berning maa jeg erkende, ved at læse Sagens Akter, at den Straffelov, vi har, er ualmindelig brutal paa mange Felter, og dette Tilfælde, mener jeg, maa i allerhøjeste Grad tilskynde dette Ting til at fremme det Strafferetsforslag, som fornylig er blevet forelagt. Der er for mig noget urimeligt i først at dømme en Mand som normal og derefter umiddelbart efter Dommen indespærre ham som unormal. Det har været mig ganske umuligt at forstaa, at den Mand nogen Sinde har været indespærret som dømt, i Stedet for straks at være kommet paa en Sikringsanstalt. Med Hensyn til, hvad der er foregaaet efter Oktober, er jeg ogsaa spændt paa, hvorledes Ministeren vil klare sin Stilling med Hensyn til Bernings Forhold.

Justitsministeren (Steincke): Flertallets Ændringer til det foreliggende Lovforslag kan jeg fuldt ud tiltræde. Med Hensyn til Mindretallets Ændringer, der nu blev begrundet af det ærede Medlem Hr. Rytter, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger, idet jeg i øvrigt henviser til den Forhandling, der blev ført her ved

Lovforslagets første Behandling, og til de Udtalelser, der da blev fremsat dels af det ærede Medlem Hr. Pürschel dels af mig. Hvad det ærede Medlem Hr. Rytter nu sagde, var i alt væsentlig en Gentagelse af hans Udtalelser ved første Behandling, og jeg skal derfor kun gøre ganske faa Bemærkninger dertil.

Det ærede Medlem Hr. Rytter lagde særlig Vægt paa, at man ikke bør og kan gribe ind overfor dem, der er straffet som fuldt tilregnelige. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem fremsætter denne Opfattelse. Det er ganske umuligt at naa til en selv midlertidig Ordning paa dette Omraade uden at komme til at gribe ind overfor nogle af dem, der tidligere er straffet som fuldt tilregnelige, netop fordi den forældede Straffelov for §§ 38 og 39's Vedkommende er, som den er. Det ærede Medlem opnaar akkurat det samme ved sit Ændringsforslags § 3. Denne § 3 er et Argument mod hans egne Udtalelser mod mig, idet man i Kraft af denne Paragraf netop kommer til at gribe ind overfor dem, som er straffet som fuldt tilregnelige, indtil vi faar en virkelig fornuftig Straffelov. Det ærede Medlem fremhævede dernæst som et andet Argument, at det var galt, at Personer, som aldrig nogen Sinde havde forbrudt sig, kunde rammes, hvis dette Forslag blev vedtaget. Ogsaa dette Spørgsmaal har vi diskuteret ved første Behandling. Jeg nævnte der adskillige Eksempler paa, at det ikke alene var nødvendigt, men ogsaa heldigt og navnlig human, at man i visse Tilfælde havde en Bestemmelse som denne, der tillod at gribe ind overfor Personer, der endnu ikke havde forbrudt sig saaledes, at man kunde indlede en strafferethlig Forfølgning imod dem. Den afgørende Grund til, at jeg maa modsætte mig Mindretallets Ændringsforslag eller rettere Mindretallets Forslag til Lov om Foranstaltninger mod ikke fuldt tilregnelige Personer, er dog nærmest den, at jeg synes, det er meget mærkeligt paa et Tidspunkt, da der er forelagt Forslag til en Straffelov, da at trække nogle Bestemmelser ud af denne paa et ganske specielt Omraade for at give dem som særlig Lov. Jeg finder dette uheldigt, og det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at denne Opfattelse deles af mange ogsaa udenfor denne Sal, formentlig ogsaa af Straffelovskommissionens Medlemmer. Men dertil kommer, som jeg har hævdet før, at vel har en Lov som denne, altsaa i Flertallets Skikkelse, ikke nær den praktiske Betydning, naar en ny Straffelov vedtages, men den bliver dog ved med at have Betydning, indtil der er vedtaget det samlede